

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hóra	1 „
— Egyes szám 4 kr. —	

Kiadóhivatal:

Platz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276 sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Nyugalom mindenfelé.

Nagybecskerek, július 27.

Ugy a bel-, mint a külpolitikában valóban nehéz újabb eseményekről beszélni.

A nagyszabeni román gyűlés elmúlt a nélkül, hogy az államban, a magyarságban vagy akár egyes emberekben is kárt tett volna. Ratiu nyugszik babérain s Lukácsin, az ünnepeit, immár irt kapott ama sebekre, melyet a szegedi fogházba való elzárása által kapott.

De hát elmúlt a sokat emlegetett román gyűlés és ma már úgy beszélünk róla mint a multról és legfeljebb sajnálkozunk azon, hogy a mérsékelt párt kisebbségben maradt s kénytelen lévén új pártot alakítani, nem képes többé Ratiut és tulzó társait a szükséghez képest visszatartani a szenvedély szülte cselekedetektől.

Nagyobb kérdés azonban ma az, hogy ki lesz a leendő hadügyminiszter. Hogy Bauer bárót még el se temették, hogy sirja még föl sincs hantolva, az egy pillanatra sem gátolja a budapesti lapokat abban, hogy megbontsák a közrészvétet és időtlen kombinációjukkal nevetségessé tegyék magukat olvasóik előtt.

Részben igazuk van, itt az uborkasaison, a politikában szünet állott be, tehát honnan vegyenek valami okvetlenül szenzációs dolgot. Szenzációs, a mi általános feltűnést kelt, amin a közönség előbb elcsodálkozik, néhány napig álmélkodva emlegeti, aztán nevet egyet. Mert ilyent feltűnési kötelesség. A híres czápa még nem jelent meg a hatalmas tengerben, nem lehet vele senki idegeit felizgatni, hát kell valami más szenzációs eseményről gondoskodni. Ha kacsa lesz is belőle, nem árt. Ilyen formán megirták tisztelt lapársaink, hogy Bauer báró hadügyminiszter utóda — Fejérváry báró honvédelmi miniszter lesz. Hiszen kétségtelen, a „sneidig miniszter“, amint őt nevezni szokás, minden kétséget kizárólag ott is megállaná helyét, de mért volna az helyén

való, hogy mi egy rendkívüli nagy tehetőségünket oda engedjük csak azért — hogy részben a mienk maradhasson.

Fejérváry bárót mikor miniszter lett, némi idegenkedéssel fogadták. Nem bíztak benne s ime bebizonyult, hogy hiába való volt a tőle való tartózkodás. Még az ellenzék előtt is népszerűséget szerzett magának. Ha feláll beszélni, mindenki siet a képviselőházban elfoglalni a helyét, és mert tudják, hogy akkor tud igazán frappánsul válaszolni, ha közbeszólásaikkal háborgatják, tehát megteszik azt, s a katonából, aki cselekedni tud inkább mint beszélni, ilyenkor valódi szónok lesz, aki mindenkinek azonnal megadja a választ.

Fejérvárynak tagadhatlanul vannak érdemei a honvédség tökéletesítésénél is, népszerű is és így nincs semmi alapos ok arra, hogy a király egy másik tárcza gondjait bizza reá.

Nagyon természetes különben, hogy oly fontos tárcza betöltésénél lévén szó, mint a hadügyminiszteri, a kombinációkba belevonnak olyanokat is, akik már benne dolgoznak a hadügyminiszteriumban és ismerik a tárcza ügyeit. Ezek azonban csak egyszerű találgatások, mert az illetékes tényezők e kérdéssel még nem is foglalkoznak. A bécsi politikai körökben leginkább hisznek Szvetenay báró hadtestparancsnok kinevezésében. Szvetenay az elnöki ügyosztály vezetője volt, ismeri az ügyek vezetését. Mellette Hold osztályfőnök is jön kombinációba.

Nagyon foglalkoztatja a közvéleményt a függetlenségi párt sokáig húzódo ügye. Immár oda jutott a párt, hogy elvesztette komoly jelentőségét és inkább közderültsg közt kíséri a közönség a pártvezérek versengését, személyes érdekharcukat. Eddig a függetlenségi párt hívei apostrofálták Ugron Gábort és embereit, azért kilépett a pártból, ma már mindenki azt mondja: jogosult volt e lépés, Ugron ismerte az embereket, amit tett, helyesen tette. Ugy Eötvösnek, mint Polónynak rabulisztikus

beszédmodora, nagyhangú frázisai, régi bombasztjai némely körökben nem tévesztették el hatásukat, de ma már működésük elvesztette a komoly jelleget, s az emberek álmélkodva kérdezik egymástól, hogy régi fegyvertársak, pártfelek közt hogy született meg az a vad gyűlölet, mely egymás becsületében örvongve gázol. S csodálatot kelt az, hogy ha Polónyi csakugyan párbajképtelen ember, hát akkor a függetlenségi párt mért választotta meg csak egy év előtt is alelnökének. Hogy most a párt két árnyalata kibékül-e, avagy nem, Eötvös és Polónyi összecsofolóznak-e vagy maradnak halálos ellenségek, immár alig bir fontossággal.

A bolgár választások. Szófiából írják a „Nemzet“-nek, hogy sok jel mutat arra, hogy az ideai választások hevesek lesznek. A képviselő mandátumok számának csökkenése és így a választók számának viszonylagos szaporodása, nemkülönben az ellenzék határozott és nyílt fellépése, az ideai választásoknak a mult évekétől teljesen elütő jelleget fog kölcsönözni. Az ellenzék akciója már csak azért is több munkát ad a kormánynak, mert habár ellenfelek, mégis közös politikai elveikért, a liberális elveikért harcolnak s mert az ellenzék vezére, Radoszlavov, ki eddig, tekintve a kivételes helyzetet, a politikai kényszerűséget, a közéletől visszavonulva élt, meglehetősen népszerűségnek örvend.

A sziámi kérdés. A francia sziámi viszály még eddig nincs megoldva. A „Matin“ azt írja, hogy a sziámi partvidék körülzárását valószínűleg katonai akcióval fogják kiegészíteni, melynek czélja a francia ultimatumban követelt területek birtokbavétele lesz. Mint a Reuter-ügynökségnek Tien-Tsinből jelentik, a kínai kormány nem szóltat fel Franciaország ama követelése ellen, hogy a Mekong balpartján, a 23 ik szélességi fokig terjedő terület átengedtesse, de abban a nézetben van, hogy a folyó mindkét partja egy bizonyos pontig, a mely e szélességi fokon alul fekszik, Kina tulajdona, minélfogva Sziám azt nem engedheti át. Franciaellenes mandarinok a kormányt rábeszélési igyekeztek, hogy avatkozzék be a konfliktusba.

A „TORONTÁL“ TÁRCZÁJA.

Örök élet.

A „Torontál“ pályázatán dícsérettel kitüntetett tárcza.

Irtá: Kézdi Kovács László.

(Folytatás és vége.)

III.

Másnap Mimi nagyon beteg lett. Vér szívárgott ajakán és ijeszően köhögött; mikor reám révedt tekintete, annyi fájdalom csillant fel benne, hogy nem bírta a szívem. Kiszítem, nehogy sirva fakadjak.

Gáborral akadtam össze.

— Tudod e mi baja? kérdé suttozva, — rossz a tüdeje. Régi baj, családi örökség, az anyja is abban pusztult el. De ő nem hal meg, — esküszöm neked, hogy életben marad! Hisz már készül a gépezet, melylyel tüdejét kicserélem s lassanként kicserélem minden sorvadó szervét... Majd meglátod, milyen egészséges lesz! Ismét mosolyog és cseveg, és a szépsége örökké megmarad...

Szinte vidáman botorkált odább, miközben torzonborz szakállát ránczigálta, néha néha idegesen a fejéhez kapott, melyet szűzlő fűrtjei beárnyékolnak. A folyosó végén hirtelen megállt.

— Nos? Meg se nézed az új tüdőt?

Utána siettem. Bezárta a műterem ajtaját és fontos arczeal egy lávaszerű alakatlan tömeget mutatott.

— Nagy munka, kolosszális munka!... Itt a vér és légvezető csőrendszer, a nyirkedő nyek, hajszáledények, mirigyek és idegsejtek... s újra elkezdett furni, faragni rajta Körötte főtt, forrt, sistergett az anyag. Egy villamos motor nagy fuvógépet mozgatott, mely a lángot

szította. Idomtalan automaták álltak szolgálatkészen mellette, de most figyelemre se méltatta azokat. Viasz arczuk hideg közönynyel nézte a náluk is sápadtabb, zilált arczu embert, a mint beesett szemével hosszan maga elé bámul, a mint egyre-töpreng s a fájdalom hirtelen rohamától meggörnyedve borul le, hogy kikörogja magát. Azután megkönnyebbülve kezd ismét lázas munkájába; egyre gyur, farag, forraszt, szivacsos anyagokat föz s azután gondolkozik azok összeállításán.

Néha mintha érezné az emberi tudás végtelen gyarlóságát s kétségbeesve szakítja félbe munkáját. Vajjon megfelelő lesz-e az új szerv? Fog-e működni?... S ha működik is, mit ért el vele?

Hát az ő egyetlen leánya is csak automata legyen ezentul, egy rugóko, kerekeken járó gép, öntudat nélküli, leiketlen tömeg? Egy gép, mely örökösén mozog, de nem érzi a szülői szeretet melegét, nem érzi a hálát, szerelmet, melynek nincs érzéki és értelmi világa, — ez legyen az ő egyetlen leánya?

Osszetörte, a mit alkotott és reszkető kezeibe mélyesztve arcját, egyre gondolkozott és töprengett.

— Hát miképen hozza létre a föld a felszínén lévő számtalan élő lényt, elkezdve a mocsarakban tenyésző zöldek békanyáltól az egyenes járásu és sorsát szabadon intéző emberig?

Hol ama titkos rugó, mely a protoplasmától a czédrusig, a szunyogtól a saskeselyűig, a pondrótól az elefántig minden rajteket megszámlálhatatlan lénylyel betölt, azoknak szerveket teremt s mozgó erőt ad?

Aludt eddig az emberiség, hogy ma is még a legalsó fok alatt áll s az élet kezdetéről

épp oly keveset tud mint az erő és anyag kezdetéről?

Az ember büszkén állítja magát a többi faj élére, de tudásában még nem haladt annyira sem, hogy csak egy hangyát is alkothasson? Nem képes az ember embert teremteni, ki testileg nem más, mint a természet egy gépe, nem képes egy önmagát folyton fentartó erőt működésbe hozni s nem képes ehhez elenyészhetlen anyagot létesíteni?!

Tehetetlensége érzetében sirt mint egy gyermek.

Mimi lehunyta szempilláit. Elaludt. Örök-álom borult reája.

Rózsafából készült koporsó volt az ágya, melyben aludt.

Fehér liliomszálat tettem a kezébe s homlokra csókoltam — utoljára...

Azután felsiettem a fővárosba, hogy Lafitnéval együtt jöjjünk temetni.

Valami csodálatos nyugalom szállta meg Gábort e napon. Sápadt és szótalan volt mint egy szobor. Egész délután ott állt a ravatalnál és az alvó leánykát órákon át nézte. Este mindenkit hazaküldött, azután a sötét leple alatt felkapta a kised koporsót és vitte, átlopta műtermébe.

Lázban égő vérszomjas tekintete diadalittasan villogott, mikor ingujra vetközve munkájához látott. Borzas haja homlokába verődött és izgatottságában verejtéke csurgott.

A fuvókemence parazsa vérvörös fényt vetett vonásaira, melyek tűzben égtek. Az emeletnyi magas üvegablakon át a hold fénye világitott be, kísérteties, zöld sugaraival hűtve ezt a lángoló pirosságot.

Mikor mindent elkészített, éles aczélpenn-

HIREK.

— Személyi hir. Rónay Jenő főispán szombat reggel hivatalos körútjáról hazakerkezik.

— A csanádi püspök itthon. Dessewffy Sándor püspök karlsbaadi tartózkodásából aug. hó 5-én tér vissza Temesvárra, a honnét Makóra fog utazni nyaralására.

— A vöröskereszt egyesület új fiókja meggyékben. Jarkovácztól értesülünk, hogy Rónay Jenő főispán megbízásából Jablonszky Miklós főszolgabíró közelebb értekezletre hívta össze Jarkováczt, Tomaseváczt és Ozora községek nő és férfi intelligenciáját s vagyonszámba Jarkováczt oly célból, hogy az említett három község, Jarkováczt székhelyül az országos magyar vöröskereszt egyesület részére főkegyelet alakítsa. Az értekezlet igen népes volt s az egybegyűltek mind örömmel léptek be az egyesület tagjai közé. A főkegyelet eként megalkulván, női elnöke: Ledniczky Viola úrnő, férfi elnöke: Markovics Döme választott meg. Választmányi tagok lettek: Markovics Anna úrnő, Uroševics Manó, Markovics H. Markó földbirtokosok és Halász István v. jegyző. Egyesületi pénztárnokká Mojity Döme földbirtokos lett megválasztva. A taggyűjtése körül a már említett urhölgyek fáradoznak.

— Kinevezés. Az igazságügyminiszter Szilágyi Mihály oravicabányai kir. járásbírói joggyakorlókot a pancsovai kir. járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

— Nagylelkű adomány. Gróf Karácsonyi Jenő es. és kir. kamarás, bánlakai nagybirtokos, a Révay- emlékre 50 forintot adományozott.

— A zsebely-csákovai h. é. vasút megnyitása. Lukács Béla kereskedelemügyi miniszter most értesítette Temes vármegye közgazgatási bizottságát, hogy a zsebely-csákovai helyi érdekű vasút műtanrendőri bejárását Papp Árpád miniszteri titkár vezetése alatt elrendelte s megkezdésének időpontját f. é. augusztus hó 6-ik napjának d. e. 9 óráját, összejöveteli helyül pedig a zsebelyi állomás felvételi épületét tüzte ki. A miniszter felhívta a közgazgatási bizottságot, hogy ezen bejárásnál magát megfelelően képviseltesse.

— Nyugalmas, csendes órák adják meg mostanában prestigejét városunknak. A sivaralmas szürkeségben bizony-bizony semmi hangulatost, semmi bájolót nem találni, oly lomhán terjeszti fölénk szárnyait a nyári nyugalom, mely elfoglalja helyét a vigadó, csengő bongó téinek. Mintha csak kialudt volna az élet mécsa, mintha csak álomra dőlt volna minden szem, oly csendes, békés ez a mi Nagy-Becskerekünk. Nyugalom te lomha, nehéz test, mennyire vágyakozunk utánad egy áttánczolt szép hideg téli éj után, a mikor ott gözölög az agyban a mámor, melybe hóféhér, pihelágy karok ringatnak egy temperamentumos keringő enyhén vontatott hangjaira; s mi más vagy most nekünk, a mikor tiéd a

gével mélyen bevágott a tetembe. Atható búzáradt szét e perczen, melytől megtántorodott. Érezte, hogy szédül s hogy elesik. S látta amint e pillanatban a hold ezüstös kézzel benyul az ablakon, megragadja a leányt hajánál fogva és huzza... huzza kifelé... S látta, hogy a leány alszik. Arca rózsás, ajka szederjes fakó, szeme lila üregben ül; s fehér ruháskájában mintha middig nagyobbra nőne, mintha mindinkább nyulnék... már fölér az ablakig... hosszúra... végtelen hosszúra nő... lassankint áttetsző lesz mint a köd és elillan az ablakon át...

Hah! velőtrázó sikolylyal ordított a holdra, ökleivel fenyegette, s amint tehetetlenül a karszékre tántorodott, fel fel emelkedve egy-egy kezeügyébe eső tárgyat, görebet, lombikokat, savakkal töltött üvegeket dobált feléje s a bezuzott ablak csörömpölve hullott alá. Aztán végső erőfeszítéssel egy dinamitbombát ragadt fel s felé vágta.

A hold, mintha félrelibbent volna... azután irtóztató durranás és irtóztató rázkódás ingatta meg a falakat, a padlózat szétnyílt, mint egy örvény s a tető dübörögve dőlt reá.

Athatlan porfelhő takart el mindent...

Aranyal átszótt rózsaszín selyempárnákban ébred a nap.

A tájon sárgás köd ül.

Álmosan bóbiskol még a természet; a madár alig rebben.

A tanya romjain, hol én állok, keskeny füstszál száll a magas ürbe.

Füst! A mulandóság hirdetője.

S én egyre nézem... És tűnődöm.

Mi lett belőlük?

— Por és hamu.

S egy könyv hull le szememből.

Mi lesz belőle?

— Rezgő harmat.

hatalom, az uralom, a mikor éjjel-nappal te nyújtod felénk álomba ringató, hosszú karjaidat, melyekből hiába akar menekülni a bágyadt, gyenge test, melynek minden idege petyhüdt, laza nyár derekán. Azért ne zuduljunk fel a természet örök rendje egymásutánja ellen, ha még oly hevesen tűz is le a nap, ha még oly kívánatos is, egy csepp eső, mely felüldítsen, feléleszzen e kánikulában.

Ma a déli órákban megérkezett a várva-várt eső. Hatalmas menydörgés következett be, de mindez csak rövid ideig tartott, délután 2 órára már újra derült volt az égbolt.

— Félmillió per a kinstár ellen. Temesvármegye közönsége közel fél millió frt árva-vagyon miatt pert indít az államkincstár ellen. A keresetek elsejét — mely 150.000 forint-ról szól — tegnap nyújtotta be Dobó László vármegyei főügyész a temesvári kir. törvényszéknél. Nyolcz nyomtatott ivre terjed ez a kereset, mely felőleli a temesvármegyei árva-vagyon kezelésének egész történetét. Legközelebb még hat kereset lesz benyújtva a törvényszéknél. — Ennek az érdekes pernek az előzményei ezek: Mikor 1861-ben az árvák és gondnokság alatt állók vagyonát Temesvármegye a cs. kir. hatóságoktól átvette, a Bachbeamterek az árva-vagyon fedezeteként tetemes összeget kitevő oly hiányos és biztosítatlan követeléseket adtak át, amelyek már az átadás és átvétel alkalmával behajthatatlanok voltak. Ezeknek a behajthatatlan követeléseknek fedezésére volt akkor a cs. kir. adóhivatalokban egy tartalékalap, mely az árvaletétekből eredő feleslegekből származott, de azt a tartalékalapot a cs. kir. hatóságok nem adták át a vármegyének. Temesvármegye közönsége két év előtt felírt a m. kir. pénzügyminiszterhez, hogy kártalanítsa őt az államkincstáról a behajthatatlan árva-követelésekből eredő veszteségeikért. A m. kir. pénzügyminiszter azonban nem találta teljesíthetőnek a vármegye kérelmét, főként azért, mert a m. kir. államkincstár nem tekintte magát a fennállott osztrák abszolutisztikus államkincstár jogutódjának. Mivel azonban a császári királyi adóhivatalokban kezelt árva-tartalékalapot annak idején a magyar királyi államkincstár vette át és a vármegye közönségének egyéb fontos okokból is igényei vannak a veszteségek megtérítésére, elhatározta, hogy az államkincstárt perrel támadja meg. A behajthatatlan követelések, az időközben felszaporodott kamatokkal együtt, mintegy fél millió forintot tesznek ki. A bonyodalmas per megindításának előmunkálatai közel fél évi időt igényeltek. E fél év alatt Dobó László vármegyei főügyész beható kutatásokat tett nemcsak a vármegyei és árvaszéki levéltárban, hanem a bécsi udvari kancelláriában, a budapesti kir. helytartótanács és az országos levéltárban, sikerült neki feltalálni az árva-vagyon átadása ügyében a provizorium idejében folytatott tárgyalásokra vonatkozó összes iratokat.

— Alapos ok. Vidám társaságban szomorú arccal panaszkodik a rektor, hogy ő többé bort nem iszik egész az új termésgig. Tanakodnak, tépelődnek felette, hogy mi lehet oka e lemondásnak. Végre az egyik megkérdezi:

— Hát aztán mért nem iszol János bácsi?

— Hát fiam, üres a pinczém.

— A hülye pénze. Megirtuk mi is, hogy Szegeden egy napszámos ember napszúrás következtében meghalt. Farkas Péternek írták az anyakönyvbe, de a nép csak bolond Petinek hívta, mert úgy volt ismeretes, mint teljesen hülye ember. Ott aludt rendszeren a piaci sátorok alatt a földön. Ruhája csak annyi volt, a mennyit a rendőrség a közszemérem szempontjából megkövetel. Az volt az eledele, a mit a kocsmák szemétdombjain talált. Most pedig mikor meghalt kiderült, hogy sok pénz maradt utána. Éhezett és fázott, de a pénzt félre rakta. Egy gyümölcsáros asszony nevére íratta a könyvecskéjét s a szegedi rendőrség kutatja, hogy ki fog utána örökölni.

— Gyilkosság. Szanádrol írják a „Torontáli közlönynek“. E hó 21-én Vlanikálin Rádát Milovánov György fiatal kovácsmester az utcán lelőtte. A véres eset előzménye, mint levelezőnk jelenti, régibb keletű viszálykodás. Milovánov neje ugyanis egy negyed telek földjét három évre haszonbérbe adta Vlanikalinnak, ki azt ez évben be is vetette. A buzát azonban Milovánov, ki mit sem akart tudni a föld bérbeadásairól, learatta. Vlanikalin a learatott buzát haza akarta hordatni. Éppen egy teherrel vitt be a faluba, mikor Milovánov utját állotta s megragadta a lovak kötőfékjét, azt kérdezve: kinek a földjéről hozod a buzát? Mikor megtudta, hogy az ő földjéről, revolvért rántott elő s 3-4-szer rálőtt. A lövések közül egy az öregret czombjában találta. Az öreg erre vasvillát fogott, a fiatal a vasvillát kicsavarván, a pisztoly agyával úgy ütötte föbe, hogy összeesett. Az öreg felgyógyulásához alig fűznek reményt.

— Megégett kis fiú. Szegeden a Kossuth Lajos-sugárút egyik házában, futkosott az udvaron a hat éves kis Fodor József, kit gondosan őrzött szerető édes anyja még a szellő fuvallat-

tól is. Az eleven pajkos fücska sűrűn kotnyeleskedett a konyhában, hová rendszerint éppen olyankor szokott beosonni, mikor nem látott bent senkit. Tegnap délelőtt egy észrevétlen pillanatban egy csomag gyufát vett magához és azzal az udvar félreeső helyén játszódott. Valamiképen sikerült a szegény gyermeknek meggyújtani a veszedelmes játékszert, mely csaknem végzetessé vált életére. A gyufa fel lángolt, néhány közelében fekvő kisebb tárgyat is meggyújtottak a lángok és a rekkenő hőségben megnyaldosták a gyermek ruháit, súlyos égési sebeket ejtven a kis Fodor Józsi testén. Mikorra meghallották a fiuc ka kétségbeesett sikoltását, már alig lehetett elevenen kimenteni a lángok közül, csaknem eszméletlen állapotban kapkodták le róla a pörnyévé lett ruhadarabokat. Az égési sebek életveszélyesek és a közokozásban ápolják a súlyosan megsérült beteg gyermeket. Intő példaul az anyáknak, akik őrizetlenül hagyják gyermekeiket.

— Önmagát lopta meg. Szerb-Csanádon Groszav Péter neje Sztána a kis-zombori kir. csendőrségnél feljelentést tett, hogy zárt lakásából az ablakon keresztül 32 frt készpénzt és 5 vég vásznat elloptak és hogy lopással a szomszédját gyanúsítja. A csendőrség a nyomozást megindította, miközben váratlan fordulat állott be, az elloptottnak jelentett dolgokat a feljelentőnél az ágyban és az istállóban elrejtve találták meg.

— Magyar adriai vasuti kötelék. A magyar adriai kötelék 1891. évi május hó 25 ike óta érvényes díjzabásának 1. füzetéhez f. évi szeptember hó 1-ével III. sz. pótlék lép életbe, mely a köteléki I. kivétel díjzabásának széná, szalma és szecsakaküldeményekre vonatkozó hatályon kívül helyezését tartalmazza. Ezen cikkek nézve tehát folyó évi szeptember hó 1-ével az I. részben foglalt áruosztályozási határozmányok mérvadóak. Ezen pótlék a részes vasutak igazgatóságainál, valamint a jelentékenyebb köteléki állomásokon 2 kr. osztr. ért. megszerezhető. Budapest, 1893. július hóban. A részes vasutak nevében: Magyar kir. államvasutak. (Utánnomás nem díjazatik.)

— Délmet-osztrák-magyar-kötelék. Tót-várad állomásról a bádeni államvasutaknak Nehausen bei Schaffhausen állomására rendelt búkkfa deszka küldeményekre nézve 10000 kg. feladása, vagy ezen súly után való díjfizetésnél, egyébként az idevágó díjzabási határozmányok betartása mellett f. évi augusztus 1-vel közvetlen díjtétel lép életbe, mely 100 kg-ont 3 márká 45 fillért tesz ki. Budapest, 1893. július hóban. A magyar kir. államvasutak, a részes vasutak nevében. (Utánnomás nem díjazatik.)

Irodalom és művészet.

* Erkel Ferencz operái. Tudva van, hogy Erkel Ferencz operáinak, melyeket egy a fővárosi, mint a vidéki közönség ismert és szeretett, Magyarországon nem akadt kiadója. Mint értesülünk, egy müncheni cég, Rubin, megszerezte Erkel operáinak kiadási jogát, még pedig „Hunyady“, „Bánk-bán“, „István király“, „Brankovics“ és „Sarlotha“ fogtak legközelebb megjelenni. Ezen operák szövegét már fordítják németre.

Értékes szakmunka. Éppen most jelent meg Káplány Géza szegedi kir. ítélőtáblai bírónak „Telekkönyv, Birtokrendezés, Telekkönyvi átalakítás, Betétszerkesztés“ — című nagy munkájának második kötete. Eme, körülbelül 90 nyomtatott ivre terjedő kötet úgy van nyomva, hogy négy külön beköthető könyvet képez. Az első könyv 12 rajzjal és számos mintával 54 nyomott ivnyi terjedelemben kimerítő magyarázatokkal tartalmazza a birtokrendezésekre vonatkozó összes törvényeket és rendeleteket az új utasítással és a felsőbbirósági határozatokkal együtt; az urbéri kárpotlására és örökösátságra, a szülőidezsmaváltságra, az irtványokra, telepítvényekre, italmérsi jogra, kataszterre, fölmérésre és nyilvánrtásra vonatkozó törvényeket, rendeleteket és utasításokat, valamint az erdőtörvényt. A második könyv 6 nyomtatott ivnyi terjedelemben a telekkönyvi átalakításra vonatkozó rendeleteket és utasításokat közli. A harmadik könyv a betétszerkesztésre, a negyedik pedig a fizetési meg-hagyásokra és a sommás eljárásra vonatkozó új törvényeket. Fenntartjuk magunknak a jogot, hogy e kitűnő szakmunkát, és különösen annak a telekkönyvi betétszerkesztésekre vonatkozó részét más alkalommal méltathassuk. E nagy értékű óriási szakmunka a szerző költéségen jelent meg s így a rendkívüli gondnal szerkesztett művet annál inkább ajánljuk olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára 6 frt, mely közvetlenül a szerzőhöz Szegedre küldendő. Gyűjtőknek 10 példány után egy tiszteletpéldány jár.

Táviratok.

A pápa enczyklikája.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A pápa a magyar egyházpolitikai ügyben kiadandó enczyklikájában hangsúlyozni fogja, hogy reméli, hogy a konfliktus a klérus, és a miniszterium közt a magyar király előzékenységén elsimul.

A főrendiház reformja.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Zichy Nándor gróf a „Magyar Állam” szerkesztőjéhez intézett levélben foglalkozik a főrendiház reformjával. Nem hiheti, ugymond, hogy találkoznék kormány, a mely a főrendiház reformját akarja. Hiszen azt már Andrassy, Tisza Kálmán történeti alapon reformálták. Nem hiszi, hogy a kormány a főrendeket így akarná megfélemlíteni és a nemzettel ily játékot űzne. Ezután fejtegeti, hogy a főrendiház ma is lényegileg a koronától nyeri mandátumát és minden változás a korona jogkörét sérti.

Válság Szerbiában.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádból sürgönyzik, hogy Szerbiában a helyzet rendkívül válságos. A skupstina által kiküldött vizsgáló-bizottság ugyanis a volt Avakumovics-kormány tagjait le akarja tartóztatni, a kormány azonban tiltakozik az ellen, hogy e bizottság birói jogkört gyakoroljon. A bizottság ragaszkodik a letartóztatáshoz, a miért a kabinet lemondani készül. Az elkeseredés és zavar nagy, és kíváncsian várják ez ügyben a király döntését.

Ormos Zsigmond meghalt.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Temesvárról jelenti a táviró, hogy ifj. Ormos Zsigmond, volt temesmegyei alispán, a kinek a „Grenzbote”-val való sajtópöre annak idején nagy szenzációt keltett, meghalt.

A hőstett után.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Kosch Gyula tartalékos hadnagy, aki tegnap Komáromban egy katonát minden ok nélkül véresre vert, megszökött Komáromból. Minden valószínűség szerint a büntetéstől való félelmében követte el e tettét.

Mérgezés a kórházban.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A budai vöröskereszt kórházban ma a betegek sorra rosszul lettek. Azonnal orvosért küldtek, s mire az megérkezett, akkorra már az alorvost, az ápolókat és öt beteget ájulva talált. Mind-egyiken a mérgezés tünetei lettek konstataálva. A megindított vizsgálat kiderítette, hogy az egyik rézedény, melyben étkeiket főzték, megrozadásodott. A szigorú vizsgálatot azonnal megindították.

Aratók és gazdák.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szabadváról jelentik, hogy a zabot arató munkások megtagadták a munka folytatását, ha csak a rosznak ígérkező részilletékeiket készpénzben ki nem fizetik. A gazdák fegyveres erőt akarnak igénybe venni, az aratók azonban nem tángitanak. Valószínű, hogy véres összeütközésekre kerül a sor.

Sikkasztó főhivataltok.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Belgrádban a rendes bíróságok 14 liberális főispán és főszolgabíró ellen vizsgálatot indítottak, mert okmányhamisítást és sikkasztást követtek el. Köztük van Kamenicsits főispán is, a ki a goracsiczi vérengzést okozta, a melynél 16 polgárt löttek le. Konstataálják, hogy a liberális kormány 8000-nél több polgárt tartott fogva politikai bosszúból.

Négyszázéves nyomda.

Budapest, július 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) Czettinjében ma volt a balkán félszigeti első szerb nyomda 400 éves fenállásának ünnepe. Az oxfordi, párisi, prágai, pétervári, belgrádi és charkovi egyetemek küldötteket küldtek, a cseh, szláv és olasz tudományos társulatok üdvözölték. Reggel 8 órakor Nikita fejedelem, Hamza bég, a montenegrói katolikus püspök, a nagygyűlésre megjelentek, azután pedig nagymisést hallgattak. Misé után volt a küldöttek fogadása és délelben bankett következett.

Sztrájk.

Budapest, jul. 27. (A „Torontál” eredeti távirata.) A tokodi bányában Esztergom mellett kiütközött a sztrájk. Az öreg bányászok a fiatalokat erőszakkal visszatartották a munkától. Több elfogatás történt. A zavar és elégtelenség még nagy.

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

Budapest jobbpárti üzletvezetősége. (Hirdetmény.) Az utasok által a vasuti személykoosikban és állomási helyiségekben elhagyott s a magy. kir. államvasutak Budapest keleti pályaudvar állomásán gyűjtött és eddig senki által tulajdonjogilag nem igényelt tárgyak, u. m. ruha- és fehéreneműek, kendők, kalapok, sétabotok, nap- és esernyők stb. nevezett állomásunk podgyászkiadási helyiségében folyó évi július 27-én reggeli 9 órakor tartandó nyilvános árverezés alkalmával a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénzfizetés mellett el fognak adatni. — Budapest, 1893. év július hó 15-én. Az üzletvezetőség.

REGÉNY-CSARNOK.

Egy asszony.

(Regény.)

A „Torontál” számára írta: Mathézer Márton.

(2-ik folytatás.)

Romanowszki a grófnőre tekintett. Láttá, miként fordul az el és takarja be arcát kezével, de ez csak egy percig tartott, a következő pillanatban már büszkén felegyenesedve közeledett feléje és szeméi megint ama megragadó szikrákat hányták, a mint ajkait felnyitá:

— Egyáltalában nem látom át uram, mért tartja szükségesnek e dolgokat velem tudatni.

— Legyen meggyőződve asszonyom, hogy ez saját érdekében történik, viszonza a rendőrügynök nyugodtan. Egyébként csak néhány szó még és nem untatom tovább e jól ismert dolgokkal.

„Tehát Zelikoff elíteltetett és mialatt ő eltölte magát, hogy kedves nejeért nyugodtan türendi a börtönt is — De Gorgiew Mária Paulowna éppen az elíteltetés alapján valóperit indított és igen természetesen a legrövidebb idő alatt el is választotta Zelikofftól. Az ilyképen visszanyert szabadságot, mit még korlátlanabbá tón anyjának ez időtájt bekövetkezett halála, úgy vélte legjobban felhasználni, hogy rövid pár év alatt báró Kelenyeffet, Szatorecz földbirtokost és Mencsikoff bankárt tévé tönkre. Daczára mind-ezeknek, a grófnő nem éppen jelentéktelen összegeket vett fel váltókra. Es ezen váltók most egy éve már — már öszecsapták feje felett a hullámokat, midőn valaki váratlanul kifizette adósságait. A grófnő nem kutatta jóltevőjét és az nem mutatta magát, de azért mit sem okulva folytatta esztelen gazdálkodását és ha időnként ki is fizetetté imádóival adósságait, maradt fizetetlen számla is elég. Mária Paulowna grófnő mindamellett fenn tudta tartani összeköttetését néhány főrangú családdal, mig másrészt néhány hó óta nem sikerült szívét senkivel megosztani. Lehet, a legtöbbben nem mernek közeledni, a beavatottak pedig visszaretének a roppant igényektől. Szóval, tiz hóval ezelőtt ismét az örvény szélén állott. De Gorgiew Mária grófnő és adósságait ismét kifizette valaki.

— Ugy hát adósságaim ki vannak fizetve uram, mondá a grófnő.

— Igen a rendőrminiszter parancsára.

— Valóban, mégis köszönettel tartozom önnek e tudósításért, adósságaimat tehát a rendőrminiszter fizette ki, mondá a grófnő élénken.

— Mint mondám asszonyom, választott az ügynök oly hangon, mely éppen nem akart ellentmondani, adósságai ki lőnek fizetve a rendőrség által.

— Ugy! a rendőrség által és a rendőrség előnyös oldala eddig ismeretlen volt előttem.

Megvallom önnek uram, ezen órától fogva igen hízogó véleménynyel bírok önök sokat kárhóztatott intézménye felől.

— És ez, szerénység nélkül mondhatom, viszonza Romanowszki, az én érdemem. Egyébként, hogy őszinte legyek, ki kell jelentenem,

miszerint a rendőrségnek érdekében áll De Gorgiew grófnőt megmenteni azon társadalmi kör részére, mely őt rangjánál fogva megilleti.

— Nem értem egészen, hogy mit akar ezzel mondani uram, de azt hiszem, ez mit sem von le a rendőrminiszter kegyességéből.

A rendőrügynök hallgatott egy pillanatig. — Asszonyom, kezdé azután nyomatékos hangon, ön nagyon hajlandó engem félreérteni, nem a rendőrminiszterről, hanem a rendőrség érdekeiről van szó, melyek — ha nincs kifogása ellene, az önével azonosítottatni fognak asszonyom.

— De uram, viszonza a grófnő és a családás érzete kitetszett szavaiból, szeretnék végre tisztán látni, nem lenne szives nekem világítani.

— Ezer örömmel asszonyom! De hogy ezt tehessem, vissza kell térnem oda, hol elkezdtem: pontban tiz órakor tehát vagyis fél óra mulva meg fog jelenni a végrehajtó.

— Ugy! és a rendőrség tiz nappal ezelőtt fizette ki adósságaimat.

— Az tény, de ezuttal egészen más felől fuj a szél.

Képzelve csak asszonyom, az egykor boldog vőlegény Zelikoff köteletségének ismerte annak idején Katalin grófnő, anyja váltóit, a melyek alól azonban, mint tudni fogja asszonyom az ön neve sem hiányzik — összevásárolni. Azt hívé, tartozott azzal szerelmének. Most — midőn ezen szerelmével a másfél évi börtön folyamán tökéletesen leszámolni vélt, ama váltókra, melyektől előbb becsülete árán sem akart megválni, tüzzel-vassal, lázas sietséggel kívánja a végrehajtást — de hiszen ön jól tudja asszonyom, hogy változnak az idők.

A grófnő egy pillanatig arra gondolt, hogy hátha régi befolyása, melylyel Zelikoffra birt, még mindig kiállhatná a próbát, de csakhamar más tere vezeté gondolatait annak tudata, hogy volt férje koldus. Kissé kedvetlenül fordult tehát az ügynökhöz.

— De hát a rendőrminiszter — annyira megbarátkozott már ezen gondolatokkal, hogy önkénytelenül ajkaira jött — hiven nemes intencióhoz, bizonyára gondoskodni fog, hogy ez be ne következék. —

— Mindenesetre, sőt többet is fog tenni, feltéve, hogy ön azonosítja a rendőrséggel érdekeit, még évdíjat is rendelend számára.

(Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

Puritán. Ön a „név-kultusz” ellen panaszkodik, mondván, hogy émélygős dolog mindennap egy esomó nevet olvasni. Hát Önnek igaza lehet, ha arról van szó, hogy kik voltak egy ünnepélyen, kik rukkoltak ki a templomba s mely hölgyek táncoltak a bálon. Önnek ez bizonyára unalmas, főleg akkor, ha Ön nincs köztük, de másképen áll a dolog, ha olyanokról van szó, kik valahol dolgoznak és nem mulatnak. Vagy azt hiszi Ön — eltekintve néhány mulatságos jelenettől — egy városi képviselőtestületi ülés nagyon mulatságos dolog s nagyon sok képviselő nem ülne szivesebben a hős szobában, mint a tanácssterem fülföld levegőjében? de elmegy oda, mert köteleességét akarja teljesíteni. S mert nem mindenki megy el oda, azért jó a publicisztikának azokat a nevetek följegyezni, hogy a nagy közönség tudomással bírjon arról, ki jár el az ülésekre és ki nem. Ez nem az a névkultusz, mit egyes fővárosi képes lapok üznek, melyekben minden ember neve olvasható, ki Kutjabagoston a tüzoltó-jubileum rendezőbizottságának tagja, ki eljegyzé magát, nősül, vagy meghal, felolvas vagy énekel, de első sorban az illető lapra előfizet. Higyje meg mi vadak, vagy ha úgy tetszik vidékiek, e tekintetben jobb emberek vagyunk.

D. urnak helyben. Ön téved. Egyelőre még szó sincs arról, hogy a város megvegye az erdőt, vagy városi kertről gondoskodják, hogy a közönség egy kis tiszta levegőt szihasson. Ilyen magasröptű tervei a becskerekai tanácsnak nincsenek. Ennél jobban még Ön sem tévedett, pedig sűrűn téved.

B. M. A becskerekai pénzüntézetek 4 százalékot fizetnek betétekre, kisebb összegeknél 4 és fél százalékot. Higyje meg, az angol bank sokkal kevesebbet ad. Határozottan jobban cselekszik, ha nem viszi tőkét Angliába.

Verus. Komolyan kérjük, ne írjon többé verseket. Vagy ha ír, ne küldje mihozzánk. Ha lapunknak igazán barátja, mint állítja, nem is teszi ezt többé.

Sportsmann. 1. A kikindai lövészverseny ma tartatik. A „Torontál”-t lapunk felelős szerkesztője képviseli. 2. A becei verseny szeptemberben lesz. A műsört már közöltük.

Nyilttér.*)

A t. cz. gazda-közönség figyelmébe ajánlja alulírott főügynökség (456-10.2)

a legkitünőbb minőségű

petrosenyi cséplő- és

egyébb szövet

a legjutányosabb árak mellett.

A petrosenyi köszénbányák

főügynöksége:

Inkei Emil Aradon.

*) Az e rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Holtsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek—Néikinda				Nagybecskerek—Versecz				Versecz—Nagybecskerek				Szécsány—Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	Sz.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	Sz.v.	
1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	1 2 3	
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u.	—	—	—	
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	Temesvár	—	12	—	Nagybecskereken át ind.	700	—	—	
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	575	—	
Ellemér	609	1244	803	N. Becskerek-Bpart	805	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—	
Melencze	632	111	832	*Sándor-udvar	812	415	*Temespaulis	553	232	—	Fény	957	635	—	
Kumán	649	129	854	*Lázárföld.	827	435	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	675	—	
Törökbecse-Aracs	715	204	932	*Pusztá Kenderes	841	452	*Szivattyutelep.	611	255	—					
Beodra	749	23	1009	*Lajosmajor	845	451	*Laudontanya	618	305	—					
Karlova	800	249	1024	Szárcsa	907	530	Nagymargita	627	316	—					
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szécsány (vend.) érk.	919	545	Zichyfalva	639	329	—					
Temesvár	—	520	454	Szécsány ind	934	600	Györgyháza	651	345	—					
Budapest	—	125	648	Bóka	947	616	Szécsénfalva Ráros-Istvánvölgy	706	402	—					
				Kanak	1004	636	*Óléc	714	412	—					
				*Óléc	1013	646	Kanak	723	424	—					
				Szécsénfalva-Ráros			Bóka	739	444	—					
				Istvánvölgy	1022	703	Szécsány (vend.) érk.	751	459	—					
				Györgyháza	1032	717	Szécsány ind	801	54	400					
				Zichyfalva	1044	741	Szárcsa	814	531	42					
				Nagymargita	1059	802	*Lajosmajor	826	545	43					
				*Laudontanya	1108	817	*Pusztá Kenderes	833	546	447					
				*Szivattyutelep.	1116	827	Lázárföld	842	603	447					
				Bethlentanya	1129	835	*Sándor-udvar	853	617	457					
				*Temespaulis	1137	847	N. Becskerek-Bpart	910	641	533					
				Verseczrét	1145	858	Nagybecskerek érk.	—	645	—					
				Versecz	1149	903	Nagykikinda	—	110	—					
				Temesvár	—	317	Temesvár	—	454	—					
				Báziás	—	325	Budapest	—	648	—					

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (600—599) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltétlenül e - vagy leszállás végett áll meg.

Jegyzet. A m. kir. államvasutak vonatainak közlekedési ideje ezen menetrendben a középeurópai idő szerint van kitüntetve. Ezen idő és a budapesti idő között azon különbség van, hogy a budapesti időt jelző órák 16 perccel többet mutatnak, mint a menetrendbe felvett közép-európai időt egy egész órával megelőzi a középeurópai időt.

H i r d e t é s e k.

426. B. sz. 1893. (461—3.1)
Pályázati hirdetmény.
 Torontál vármegye bánlakai járásba kebelezett Kanak községbeli szülészónői állomás lemondás folytán üresedésbe jött, arra ezennel pályázat nyitattik. Felhívattak a pályázni kívánók, miszerint az 1876. évi I. tcz. 9. §-a értelmében felszerelt kérvényeiket alóliirt főszolgabíróhoz folyó évi **augusztus hó 5-ig** annál is inkább adják be, mert később érkező folyamodványok nem fognak figyelembe vétetni.
 Ezen állomás javadalmazása a következő:
 Évi készpénzfizetés 100 frt és 1 frt díj minden szülési eset után.
 A választás folyó évi augusztus hó 7-én délelőtti 10 órakor fog Kanak község házában megejteni.
 Bánlak, 1893. évi július hó 21-én.
Botka, főszolgabíró.

A megválasztott tanár állomását 1893/94. tanév elején leendő köteles elfoglalni.
 Pályázni kívánók közzé felszerelt pályázati kérvényeiket, a melyben életkoruk, állapotuk, katonai kötelezettségtől való netáni mentességük, tanulmányaik, tanári képesített minőségük és eddigi netáni szolgálataik okmányilag igazolandók folyó évi **augusztus hó 18-ik** napjáig Nagybecskerek város polgármesteri hivatalához czimezve tartoznak benyújtani.
 Kelt Nagybecskereken, 1893. évi július hó 23-án.
Krsztics János,
 polgármester,
 mint a főgymnáziumi bizott. elnöke.

898. sz. tljkvben A. I. 1. sor alatt felvett (4303—4308.) hr. sz. 8 hold 1515 □-ól szántóföldből Illievich Vinczét illető fele részre 619 frt kikiáltási árral, az árverést elrendeli és annak foganatosítására 1893. évi **október hó 20-ik** napjának délelőtti 10 óráját Horvátneuzina község hivatalos helyiségében az alábbi feltételek mellett kitüzi.
 1. Kikiáltási ár a fenntebb kitett becsár, a melyen alól is az árverésre kitüztött ingatlan eladatni fog.
 2. Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%, vagyis tizszázalékát az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy 1881. évi 60. tcz. 42. §-ban megjelölt árfolyamán és az 1891. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt I. M. rendelet 8. §. óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban kiküldött kezeihez letenni, avagy 1881:60. tcz. 170. §-a a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
 A kir. járásbíró mint tlkvi hatóság Módoson, 1893. évi július hó 13. napján.
Dr. Forgách kir. albiró helyett: Junker, kir. albiró.

18. főgymn. sz. 1893. (459—2.2)
Pályázat.
 A nagybecskereki városi főgymnáziumnál szervezett latin, német esetleg magyar nyelvi rendes tanszéknek választás útján való betöltése céljából ezennel pályázat hirdettetik.
 Ezen állomással évi 1200 frt rendes fizetés, 200 frt lakbérilletmény, 100 frtos ötödéves pótlék és nyugdíj igényvel van egybekötve. Képesített pályázó tanár hiányában helyettes tanár fog alkalmaztatni évi 800 frt fizetés és 200 frt lakbérilletmény élvezete mellett.

8311. tlkvi sz. 1893. (460—1.1)
Árverési hirdetmény.
 A módosi kir. járásbíró mint tlkvi hatóság közzé teszi, hogy Kovách Ágoston mint Illievich Veronika ügygondnok végrehajtónak, Illievich Vincze végrehajtást szenvedett elleni 100 forint tőke, ennek 1859. évi szeptember hó 23. napjától számítandó 6 százalékos kamatai, 18 frt eddigi, egy 10 frt jelenleg megállapított árveréskelési költség iránti végrehajtási ügyében a módosi kir. bíró hatóság területéhez tartozó:
 1. A neuzinai 414. sz. tljkvben A. I. 1., 2., 4—8. sor alatt felvett 33. öi. beltelkes házból és 19 hold 91 □-ól külső ségből Illievich Vinczét illető fele részre 1504 frt kikiáltási árral; 2. A neuzinai

Kerestetik
 folyó 1893. évi november 1-ére egy 4—5 lakszoba, 2 cselédszoba és szükséges melléképületekből (leh tőleg istállóval) álló évi lakás, a megyeház közelében.
 Ertesítések a lap kiadóhivatalába adandók.
 (448—5)